

EIROPAS KONVENCIJA PAR STARPTAUTISKO KOMERCŠĶĪRĒJTIESU

Preambula

Apakšā parakstījušās, būdamas pienācīgi pilnvarotas,

Sapulcējušās Apvienoto Nāciju Eiropas Ekonomiskās Komisijas vadībā,

Ņemot vērā, ka 1958.gada 10.jūnijā Ņujorkā Apvienoto Nāciju konferencē par Starptautisko Komercšķīrētjesu tika parakstīta Konvencija par ārvalstu arbitražu spriedumu atzišanu un izpildīšanu,

Vēloties sekmēt Eiropas tirdzniecības attīstību, iespēju robežās, attiecīgi novēršot grūtības, kas varētu kavēt starptautiskās komercšķīrētjes organizācijai un darbībai attiecībās ar fiziskām un juridiskām personām no dažādām Eiropas valstīm,

Ir vienojušās par sekojošiem noteikumiem:

1.pants — Konvencijas darbība

1. Šī Konvencija piemērojama:

(a) šķīrētjesu līgumiem, kas noslēgti ar mērķi atrisināt strīdus starptautiskās tirdzniecības jomā starp fiziskām un juridiskām personām, kuru pastāvīgā dzīvesvieta vai atrašanās, slēdzot līgumu, atrodas dažādās Līgumslēdzējās valstīs;

(b) šķīrētjesas procesam un spriedumiem, kas pieņemti saskaņā ar līgumiem, kas minēti panta 1(a) punktā.

2. Šinī Konvencijā:

(a) termins "šķīrētjesas līgums" nozīmē gan šķīrētjesas klauzulu līgumā, gan šķīrētjesas līgumu, ko tā puses ir parakstījušas, vai kas noslēgts vēstuļu, telegrammu apmaiņas ceļā, vai, izmantojot teleprinteri, un jebkurš šķīrētjesas līgums, noslēgts normatīvajos aktos atļautā formā attiecībā uz Valstīm, kuru normatīvie akti nepieprasa šķīrētjesas līgumu rakstveida formu;

(b) termins "šķīrētjesa" nozīmē izšķiršanu, ko veic gan šķīrētjesneši, kas tiek iecelti katrai lietai (*ad hoc* šķīrētjesa), gan pastāvīgās šķīrētjesas institūcijas;

(c) termins "atrašanās" nozīmē šķīrētjesas izveidošanas vietu, kas noteikta līgumā.

2.pants — Publisko tiesību juridisko personu tiesības vērsties šķīrētjesā

1. Gadījumos, kas minēti šīs Konvencijas 1.panta 1.punktā, juridiskās personas, kuras saskaņā ar tām piemērojamiem normatīviem aktiem uzskatāmas par "publisko tiesību juridiskām personām", ir tiesīgas noslēgt tiesiskus šķīrētjesas līgumus.

2. Parakstot, ratificējot vai pievienojoties šai Konvencijai, katrai Valstij ir tiesības deklarēt, ka tā ierobežo iepriekšminētās tiesības tādā mērā, kā tas var būt noteikts deklarācijā.

3.pants — Ārvalstu pilsoņu tiesības tikt nozīmētiem par šķīrējtiesnešiem

Šīs Konvencijas ietvaros šķīrējtiesā ārvalstu pilsoņi var tikt nozīmēti par šķīrējtiesnešiem.

4.pants — Šķīrējtiesas organizācija

1. Šķīrējtiesas līguma puses var brīvi iesniegt savus strīdus:

(a) pastāvīgai šķīrējtiesas institūcijai; šinī gadījumā šķīrējtiesas tiesvedība notiek saskaņā ar minētās institūcijas noteikumiem;

(b) *ad hoc* šķīrējtiesai; šinī gadījumā tās ir brīvas *inter alia*:

(i) iecelt šķīrējtiesnešus vai paredzēt līdzekļus viņu iecelšanai faktiska strīda situācijā;

(ii) noteikt šķīrējtiesas norises vietu; un

(iii) noteikt procesa kārtību, saskaņā ar kuru darboties šķīrējtiesnešiem.

2. Ja puses ir vienojušās nodot izskatīt jebkuru strīdu *ad hoc* šķīrējtiesā un ja trīsdesmit dienu laikā pēc paziņošanas atbildētājam par prasības pieteikuma par strīda izskatīšanu šķīrējtiesā, viena no pusēm neieceļ savu šķīrējtiesnesi, tad, ja citādi nav paredzēts, pēdējo ieceļ saistību nepildītājas puses pastāvīgās dzīvesvietas vai atrašanās valsts kompetentās Komeropalātas prezidents pēc otras puses pieprasījuma prasības pieteikuma par strīda izskatīšanu šķīrējtiesā iesniegšanas laikā. Šo panta punktu piemēro arī šķīrējtiesneša(-u) maiņas gadījumos, kuru(-s) iecēlusi viena no pusēm vai Komeropalātas prezidents iepriekšminētā kārtībā.

3. Ja puses ir vienojušās iesniegt jebkurus strīdus *ad hoc* šķīrējtiesā ar vienu vai vairākiem šķīrējtiesnešiem, taču šķīrējtiesas līgumā nav ietvertas norādes attiecībā uz šķīrējtiesas organizēšanu, kā minēts šī panta 1.punktā, nepieciešamās darbības veic šķīrējtiesnesis(-ši), kas jau ir iecelts(-i), ja puses par to nav spējušas vienoties un, ja nepastāv iepriekš 2.punktā minētais gadījums. Ja puses nespēj vienoties par vienīgā šķīrējtiesneša iecelšanu vai arī, ja jau ieceltie šķīrējtiesneši nespēj vienoties par turpmāko rīcību, prasītājs pēc sava ieskata vēršas pēc nepieciešamās rīcības pie šķīrējtiesas norises vietas Komeropalātas prezidenta, ja puses ir vienojušās par šķīrējtiesas norisi, vai pie atbildētāja pastāvīgās dzīves vietas vai atrašanās vietas kompetentās Komeropalātas prezidenta prasības pieteikuma par strīda izskatīšanu šķīrējtiesā iesniegšanas laikā. Ja par norises vietu nepastāv vienošanās, prasītājs, iesniedzot prasības pieteikumu par strīda skatīšanu šķīrējtiesā, ir tiesīgs pēc sava ieskata vērsties pēc nepieciešamās rīcības pie atbildētāja pastāvīgās dzīvesvietas vai atrašanās valsts kompetentās Komeropalātas prezidenta prasības pieteikuma par strīda izskatīšanu šķīrējtiesā iesniegšanas laikā vai arī pie Speciālās Komitejas, kuras sastāvs un darbība noteikta šīs Konvencijas Pielikumā. Ja prasītājs nav izmantojis savas tiesības saskaņā ar šo punktu, tad šo tiesību izmantošana piekriņ atbildētājam vai šķīrējtiesnesim(-šiem).

4. Saņemot prasību, prezidents vai Speciālā Komiteja pēc nepieciešamības ir tiesīga:

(a) iecelt vienīgo šķīrējtiesnesi, prezidējošo šķīrējtiesnesi, šķīrējtiesnesi vai tiesnesi;

(b) nomainīt šķīrējtiesnesi(-šus), kas iecelts(-i) citādā kārtībā nekā paredzēts iepriekš [2.punktā](#);

(c) noteikt šķīrējtiesas norises vietu, paredzot, ka šķīrējtiesnesis (-ši) var noteikt citu norises vietu šķīrējtiesai;

(d) noteikt tieši vai, atsaucoties uz pastāvīgo šķīrējtiesas institūciju statūtiem un noteikumiem, procesa kārtības noteikumus, pēc kuriem vadīties šķīrējtiesnesim(-šiem), gadījumā, ja šķīrējtiesneši jau nav tos nav noteikuši, pamatojoties uz to, ka tie nav bijuši ietverti nevienā līgumā starp pusēm.

5. Ja puses vienojušās iesniegt izskatīt to strīdus pastāvīgai šķīrējtiesas institūcijai, nenosakot pašu institūciju un tādējādi nespējot vienoties par to, prasītājs var pieprasīt šādas institūcijas noteikšanu atbilstoši iepriekš 3.punktā minētai kārtībai.

6. Ja šķīrējtiesas līgums neparedz šķīrējtiesas veidu, (pastāvīga šķīrējtiesas institūcija vai *ad hoc* šķīrējtiesa), kādā puses ir paredzējušas iesniegt izskatīt strīdu, un puses par to nespēj vienoties, šajā gadījumā prasītājs, lai atrisinātu šo jautājumu, ir tiesīgs izmantot [3.punktā](#) minēto kārtību. Kompetentās Komerpcalātas prezidents vai Speciālā Komiteja ir tiesīga vērst puses pie pastāvīgās šķīrējtiesas institūcijas vai arī prasīt pusēm iecelt savus šķīrējtiesnešus kompetentās Komerpcalātas Prezidenta vai Speciālās Komitejas noteiktajā termiņā, kā arī noteiktā termiņā vienoties par nepieciešamajiem pasākumiem šķīrējtiesas funkcionēšanai. Pēdējā gadījumā jāpiemēro šī panta 2., 3., un 4.punktu noteikumi.

7. Ja sešdesmit dienu laikā no brīža, kad saskaņā ar šī panta 2., 3., 4., 5., un 6.punktu attiecīgajam kompetentās Komerpcalātas Prezidentam tika pieprasīts, lai tas īstenotu kādas no funkcijām, kas izklāstītas šī panta 2., 3., 4., 5., un 6.punktā, un tas nav īstenojis vienu no šīm funkcijām, pieprasītāja puse ir tiesīga prasīt šādu rīcību no Speciālās Komitejas.

5.pants — Prasība par strīda pakļautību šķīrējtiesai

1. Pusei, kas nodomājusi celt prasību par strīda pakļautību šķīrējtiesnesim, pamatojoties uz to, ka šķīrējtiesas līgums neeksistē, nav spēkā vai ir atzīts par spēkā neesošu, vai ir zaudējis spēku, tā jāceļ šķīrējtiesas procesa laikā, ne vēlāk kā iesniedzot prasību vai atsaukumi uz prasību par strīda būtību; prasības, kas pamatotas uz to, ka šķīrējtiesnesis ir pārkāpis līguma noteikumus, ir jāceļ šķīrējtiesas procesa laikā, tiklīdz jautājums, kurš domājams neietilpst šķīrējtiesneša kompetencē, radies šķīrējtiesas procesa laikā. Ja ir pieļauta kavēšanās, ceļot prasību, un šķīrējtiesnesis kavējumu uzskata par attaisnotu, šķīrējtiesnesim prasība jāpaziņo par pieņemamu.

2. Prasības par strīda pakļautību saskaņā ar 1.punktu, kas nav pieteiktas iepriekš minētajā laikā, nevar tikt pieļautas ne esošajā, ne turpmākajās stadijās šķīrējtiesas procesa laikā, prasību izlemšanu atstājot pušu ieskatam saskaņā ar šķīrējtiesneša piemērotajām tiesību normām, ne arī turpmāko tiesas procesu laikā saistībā ar sprieduma izpildi vai sprieduma saturu, šādu prasību

izlemšanu atstājot pušu ieskatam saskaņā ar tiesas piemērotajām kolīziju normām par strīda būtību vai sprieduma izpildi. Šķīrējtiesneša lēmums par prasības celšanas kavēšanu tomēr ir tiesas kontrolei piekritīga lieta.

3. Šķīrējtiesnesis, attiecībā uz kuru ir apstrīdēta strīda pakļautība, ir tiesīgs turpināt šķīrējtiesas tiesvedību, lemt par strīda pakļautību un lemt par šķīrējtiesas līguma vai cita līguma, kura daļa sastāda šķīrējtiesas līgumu, esamību vai spēkā esamību, pakļaujot to sekojošai tiesas kontrolei saskaņā ar *lex fori*.

6.pants — Strīda pakļautība tiesām

1. Pretprasība par strīda pakļautības tiesai, kurā kāda no šķīrējtiesas līguma pusēm ir iesniegusi prasību, apstrīdēšanu, pamatojoties uz apstākli, ka pastāv šķīrējtiesas līgums, ir jāiesniedz atbildētājam pirms aizstāvības pēc būtības vai tās laikā, atkarībā no tā, vai saskaņā ar tiesas piemērotajiem normatīviem aktiem šī pretprasība atbilst procesam vai strīda būtībai, pretējā gadījumā atbildētāja pretprasība ir noraidāma.

2. Pieņemot lēmumu attiecībā uz šķīrējtiesas līguma esamību vai spēkā esamību, Līgumslēdzējas Valsts tiesas pārbauda šāda līguma spēkā esamību, balstoties uz pušu pilnvarām atbilstoši tām piemērojamiem normatīvajiem aktiem un citos jautājumus, atsaucoties:

(a) uz tiem normatīvajiem aktiem, uz kuriem puses balstījušas savu šķīrējtiesas līgumu;

(b) ja par to nepastāv norāde, uz valsts normatīvajiem aktiem, kurā ir jāpieņem spriedums;

(c) uz atbilstošiem normatīvajiem aktiem, pamatojoties uz kolīziju normām, ko noteikusi tiesa strīdus gadījumā, ja nepastāv norādes par normatīvajiem aktiem, uz kuriem puses balstījušas līgumu un, ja laikā, kad jautājums radies tiesā, nav iespējams noteikt valsti, kurā spriedums ir jāpieņem;

Tiesas var arī noraidīt šķīrējtiesas līguma atzīšanu, ja saskaņā ar tās valsts normatīvajiem aktiem, strīda atrisināšana šķīrējtiesā nav pieļaujama.

3. Ja jebkura šķīrējtiesas līguma puse ir uzsākusi šķīrējtiesas procesu pirms jebkādas vēršanās tiesā, Līgumslēdzējas Valsts tiesas, kuras pēc tam ir aicinātas iesaistīties tāda paša strīda izšķiršanā par to pašu strīdus priekšmetu starp tām pašām pusēm vai arī jautājumā par to, vai šķīrējtiesas līgums neeksistē, nav spēkā vai ir atzīts par spēkā neesošu, vai ir zaudējis spēku, atliek lēmuma pieņemšanu par strīda pakļautību šķīrējtiesai, līdz tiek pieņemts šķīrējtiesas spriedums, ja vien nepastāv dibināti un būtiski iemesli pretējai rīcībai.

4. Prasība pēc pagaidu vai aizsardzības pasākumiem, kas adresēta tiesas iestādei, nav jāuzskata par nesavienojamu ar šķīrējtiesas līgumu vai par tādu, kas pēc lietas būtības būtu piekritīga izskatīšanai tiesā.

7.pants — Piemērojamie normatīvie akti

1. Puses brīvi līgumā nosaka normatīvos aktus, kas piemērojami šķīrējtiesnešiem strīda būtības izšķiršanai. Ja puses nav norādījušas piemērojamos normatīvos aktus, šķīrējtiesneši piemēro atbilstošākos normatīvos aktus saskaņā ar kolīziju normām, kuras uzskata par atbilstošām. Abos gadījumos šķīrējtiesnešiem ir jāņem vērā konkrētā līguma noteikumi un tirdzniecības paražas.

2. Ja puses tā nolēmušas un, ja piemērojamie normatīvie akti to pieļauj, tad šķīrējtiesneši darbojas kā *amiables compositeurs*.

8.pants — Sprieduma motivējums

Pieņemams, ka puses ir vienojušās, ka spriedumā ir norādāms motivējums, izņemot gadījumu, kad tās:

(a) ir īpaši deklarējušas, ka motivējums nav norādāms; vai

(b) ir piekritušas šķīrējtiesas procesam, saskaņā ar kuru nav parasts norādīt sprieduma motivējumu, paredzot, ka šīnī gadījumā neviena no pusēm līdz sēdes beigām, vai arī, ja sēde nav bijusi, līdz sprieduma pieņemšanai, nav prasījusi norādīt motivējumu.

9.pants — Šķīrējtiesas sprieduma atcelšana

1. Šķīrējtiesas sprieduma atcelšana Līgumslēdzējā Valstī šīs Konvencijas ietvaros vienīgi rada pamatu atteikt sprieduma atzīšanu vai izpildi citā Līgumslēdzējā Valstī, ja atcelšana notikusi Valstī, kurā vai saskaņā ar kuras normatīvajiem aktiem spriedums tika pieņemts, kā arī, pamatojoties uz vienu no sekojošiem iemesliem:

(a) šķīrējtiesas līguma puses saskaņā ar tām piemērojamiem normatīvajiem aktiem, kas uz tām attiecas, nav bijušas tiesīgas līgumu noslēgt, vai arī minētais līgums nav spēkā saskaņā ar normatīvajiem aktiem, kurus puses norādījušas, vai, nepastāvot par to nekādām norādēm, pamatojoties uz tās valsts normatīvajiem aktiem, kur spriedums tika pieņemts, vai

(b) pusei, kas pieprasa sprieduma atcelšanu, netika pienācīgā kārtā paziņots par šķīrējtiesneša iecelšanu vai par šķīrējtiesas procesu, vai tā citādi nebija spējīga pārstāvēt sevi šīnī lietā; vai

(c) spriedums ir saistīts ar neatrisinātu strīdu vai nav ievēroti šķīrējtiesas pakļautības noteikumi, vai arī tas satur lēmumus jautājumos, pārsniedzot šķīrējtiesas kompetenci, taču paredzot, ka, ja lēmumus jautājumos, kas ir piekritīgi šķīrējtiesai, ir iespējams nošķirt no tiem, kas nav piekritīgi, tad to sprieduma daļu, kas satur lēmumus šķīrējtiesai pakļautos jautājumos, nav nepieciešams atcelt;

(d) šķīrējtiesas sastāvs vai šķīrējtiesas process nav atbilstošs pušu līgumam, vai ja tāda līguma nav — šīs Konvencijas [4.pantam](#).

2. Līgumslēdzēju Valstu savstarpējās attiecībās, kuras ir arī dalībnieces 1958.gada 10.jūnija Ņujorkas konvencijai par ārvalstu arbitrāžu spriedumu atzīšanu un izpildīšanu, šī panta 1.punkts

ierobežo Ņujorkas konvencijas V panta (1) (e) apakšpunkta darbību attiecībā tikai uz tiem gadījumiem, kas minēti iepriekš 1.punktā par sprieduma atcelšanu.

10.pants — Nobeiguma noteikumi

1. Šī konvencija ir atvērta parakstīšanai vai akceptēšanai valstīs, kas ir Eiropas Ekonomiskās Komisijas dalībvalstis un konsultatīvās valstis saskaņā ar Komisijas atzinumu atbilstoši Komisijas darbības noteikumu [8.punktam](#).
2. Valstis, kas drīkst piedalīties noteiktās Eiropas Ekonomiskās Komisijas darbībās atbilstoši Komisijas darbības noteikumu 11.punktam, var kļūt par šīs Konvencijas Līgumslēdzējām Valstīm, tai pievienojoties, pēc tās stāšanās spēkā.
3. Konvencija ir atvērta parakstīšanai līdz 1961.gada 31.decembrim. Pēc tam tai var pievienoties.
4. Šī Konvencija ir ratificējama.
5. Ratifikāciju vai pievienošanu realizē, deponējot instrumentus Apvienoto Nāciju Ģenerālsekretāram.
6. Parakstot, ratificējot vai pievienojoties šai Konvencijai, Līgumslēdzēja Valstis paziņo Apvienoto Nāciju Ģenerālsekretāram Komerccpalātu vai citu institūciju sarakstu savās valstīs, kas veiks tām piešķirtās funkcijas, pamatojoties uz šīs Konvencijas [4.pantu](#) par kompetento Komerccpalātu prezidentiem.
7. Šīs Konvencijas nosacījumi neietekmē divpusēju vai daudzpusēju līgumu spēkā esamību attiecībā uz šķīrējtiesām, kuru dalībnieces ir Līgumslēdzēja valstis.
8. Šī Konvencija stājas spēkā deviņdesmitajā dienā, kad piecas no valstīm, kas minētas iepriekš [1.punktā](#), ir deponējušas savus ratifikācijas vai pievienošanās instrumentus. Katrā valstī, kas pievienojas vai ratificē konvenciju vēlāk, šī Konvencija stājas spēkā deviņdesmitajā dienā, kad minētā valsts ir deponējusi savu ratifikācijas vai pievienošanās instrumentu.
9. Katra Līgumslēdzēja Valsts var denonsēt šo Konvenciju, par to paziņojot Apvienoto Nāciju Ģenerālsekretāram. Denonsēšana stājas spēkā pēc divpadsmit mēnešiem, skaitot no dienas, kad Ģenerālsekretārs saņēmis paziņojumu par denonsēšanu.
10. Ja pēc šīs Konvencijas stāšanās spēkā, denonsēšanu rezultātā Līgumslēdzēju Valstu skaits ir samazinājies mazāk par piecām, Konvencijas darbība tiek pārtraukta no dienas, kad stājas spēkā pēdējā no denonsēšanām.
11. Apvienoto Nāciju Ģenerālsekretārs paziņo valstīm, kas minētas [1.punktā](#) un kas kļuvušas par Līgumslēdzējām Valstīm saskaņā ar iepriekš minēto 2.punktu, par:
  - (a) deklarācijām, kas veiktas saskaņā ar [2.panta](#) 2.punktu;

- (b) ratifikāciju un pievienošanos saskaņā ar šī panta 1. un 2.punktu;
- (c) paziņojumiem, kas saņemti attiecībā uz šī panta 6.punktu;
- (d) Konvencijas spēkā stāšanās datumiem saskaņā ar šī panta 8.punktu;
- (e) denonsēšanu saskaņā ar šī panta 9.punktu;
- (f) konvencijas darbības apturēšanu saskaņā ar šī panta 10.punktu.

12. Pēc 1961.gada 31.decembra šīs Konvencijas oriģināls deponējams Apvienoto Nāciju Ģenerālsēkretāram, kas nosūta apliecinātas kopijas katrai valstij, kas minētas šī panta 1. un 2.punktā.

TO APLIECINOT, zemāk parakstījušies, būdami tam atbilstoši pilnvaroti, ir parakstījuši šo konvenciju.

SASTĀDĪTA Ženēvā divdesmit pirmajā aprīlī tūkstoš deviņsimt sešdesmit pirmajā gadā vienā eksemplārā angļu, franču un krievu valodā, visiem tekstiem esot vienlīdz autentiskiem.

Pielikums

Speciālās Komitejas sastāvs un darbība, atsaucoties uz Konvencijas [4.pantu](#)

1. Speciālā Komiteja, atbilstoši Konvencijas [4.pantam](#), sastāv no diviem pastāvīgi darbojošiem dalībniekiem un priekšsēdētāja. Vienu no pastāvīgiem dalībniekiem ievēl to Valstu Komeropalātas vai citas institūcijas, kas noteiktas atbilstoši Konvencijas [10.panta](#) 6.punktam, kurās laikā, kad Konvencija ir atvērta parakstīšanai, darbojas Starptautiskās Tirdzniecības palātas Nacionālās Komitejas un kuras vēlēšanu laikā ir Konvencijas dalībvalstis. Otru dalībnieku ievēl to Valstu Komeropalātas vai citas institūcijas, kas noteikta atbilstoši Konvencijas [10.panta](#) 6.punktam, kurās laikā, kad Konvencija ir atvērta parakstīšanai, nepastāv Starptautiskās Komeropalātas Nacionālās Komitejas, bet kuras vēlēšanu laikā ir Konvencijas dalībvalstis.
2. Speciālās Komitejas priekšsēdētāju atbilstoši šī Pielikuma [7.punktam](#) līdzīgā veidā ievēl Komeropalātas vai citas institūcijas saskaņā ar šī Pielikuma [1.punktu](#).
3. Komeropalātas vai citas institūcijas saskaņā ar šī Pielikuma [1.punktu](#) tādā pašā veidā, kā tiek ievēlēts priekšsēdētājs un pārējie pastāvīgie dalībnieki, vienlaicīgi ar tiem ievēl vietniekus priekšsēdētājam vai pārējiem pastāvīgajiem locekļiem gadījumam, ja tie pārejoši nespēj veikt savus pienākumus. Ja priekšsēdētājs vai pastāvīgais dalībnieks nespēj veikt pienākumus pastāvīgi vai arī viņš ir atkāpies, tad vietnieks, kas viņu aizvieto, šinī gadījumā kļūst par priekšsēdētāju vai pastāvīgo dalībnieku, un to Komeropalātu vai citu institūciju grupa, kas bija ievēlējus vietnieku, kurš kļuvis par pastāvīgo locekli vai priekšsēdētāju, ievēl citu vietnieku.
4. Pirmās Komitejas vēlēšanas rīkojamas deviņdesmit dienu laikā no dienas, kad deponēts piektais ratifikācijas vai pievienošanās instruments. Komeropalātas un citas institūcijas, kuras

nozīmējušas Parakstītājas Valstis, kas pagaidām vēl nav Konvencijas dalībvalstis, ir tiesīgas piedalīties šajās vēlēšanās. Ja tomēr minētajā laika termiņā nav iespējams organizēt vēlēšanas, tad Konvencijas [4.panta](#) 3. līdz 7.punkta spēkā stāšanās tiek atlikta līdz iespējama vēlēšanu norisei iepriekšminētajā kārtībā.

5. Ievērojot zemāk minēto 7.punktu, Speciālās Komitejas dalībniekus ievēl uz 4 gadu termiņu. Jaunas vēlēšanas rīkojamas ceturtdā gada pirmo sešu mēnešu laikā, kas seko aiz iepriekšējām vēlēšanām. Ja tomēr jauna vēlēšanu rīkošana nav bijusi rezultatīva, dalībnieki, kas ievēlēti iepriekš, turpina veikt līdzšinējās funkcijas līdz jaunu dalībnieku ievēlēšanai.

6. Speciālās komitejas dalībnieku vēlēšanu rezultāti jāpaziņo Apvienoto Nāciju Ģenerālsēkretāram, kas par to paziņo Konvencijas [10.panta](#) 1.punktā minētajām Valstīm un Valstīm, kas par Līgumslēdzējām Valstīm kļuvušas saskaņā ar [10.panta](#) 2.punktu. Tāpat Ģenerālsēkretārs paziņo minētajām Valstīm par katra Konvencijas [4.panta](#) 3. līdz 7.punkta spēkā stāšanos, kā arī atliktu spēkā stāšanos saskaņā ar šī Pielikuma [4.punktu](#).

7. Personas, kas ievēlētas priekšsēdētāja amatā, savas funkcijas veic rotācijas kārtībā — katrs divu gadus. Jautājumu, kura no šīm divām personām ir priekšsēdētājs pirmo divu gadu perioda laikā pēc Konvencijas stāšanās spēkā, izlemj lozējot. Pēc tam priekšsēdētāja amats tiek piešķirts personai katram turpmākajām divu gadu periodam, kuru par priekšsēdētāju ievēlējusi cita valstu grupa, nevis tā, kas ievēlējusi priekšsēdētāju, kas veicis savas funkcijas, iepriekšējo divu gadu termiņu.

8. Vēršoties pie Speciālās Komitejas ar kādu no prasībām atbilstoši iepriekš minētā [4.panta](#) 3. līdz 7.punktam, tās ir jāadresē Eiropas Ekonomiskās Komisijas Administratīvajam Sekretāram. Administratīvais Sekretārs pirmām kārtām nodod prasības izskatīšanu tam Speciālās Komitejas dalībniekam, kuru ir ievēlējusi cita valstu grupa, nevis tā, kas ievēlējusi priekšsēdētāju, kas ieņēmis amatu laikā, kad tika iesniegta prasība. Par priekšlikumu attiecībā uz dalībnieku, pie kura vēršties pirmām kārtām, Administratīvais Sekretārs paziņo pārējiem Komitejas dalībniekiem un, ja pārējie dalībnieki piekrīt šim priekšlikumam, tas ir jāuzskata par Komitejas lēmumu, un Administratīvais Sekretārs par tādu paziņo personai, kas prasību iesniegusi.

9. Ja divi Speciālās Komitejas dalībnieki, pie kuriem vēršies Administratīvais Sekretārs, nespēj vienoties par paziņoto lēmumu sarakstes ceļā, tad Eiropas Ekonomiskās Komisijas Administratīvais Sekretārs noorganizē minētās Komitejas sanākumi Ženēvā, mēģinot panākt vienprātību lēmumā saistībā ar iesniegto prasību. Nepanākot vienprātību, Komitejas lēmums jāpieņem balstoties uz balsu vairākumu un Administratīvajam Sekretāram tas jāpaziņo personai, kas prasību iesniegusi.

10. Izdevumi saistībā ar Speciālās Komitejas rīcību ir jāsedz personai, kas attiecīgo rīcību pieprasījusi, taču, tos uzskatot kā kopējās prāvas izmaksas.